

Právní rámec podnikání První chráněné dílny

Praha, 15. prosince 2017 - Již v minulosti jsme opakovaně upozorňovali na mezery v zákoně, kterých mohla nebo ještě stále může PRVNÍ CHRÁNĚNÁ DÍLNA s.r.o., Raisova 769/9, Střekov, 400 03 Ústí nad Labem, IČ: 28685521, (dále jen „PCHD“) úspěšně využívat ke svému podnikání, jež není v souladu se záměrem zákonodárce. Zákonodárce danou právní úpravu přijímal za účelem poskytnutí podpory zaměstnavatelům, kteří zaměstnávají zdravotně hendikepované osoby.

V první části článku se budeme zabývat již neplatnou právní úpravu, která výrazně pomohla PCHD rozvíjet její způsob podnikání. Na tuto část navážeme aktuálním zněním zákona o zadávání veřejných zakázek, který již reaguje na negativní praxi PCHD, přesto však skýtá jistá úskalí, jichž někdy záměrně využívají samotní zadavatelé. Zvláštní pozornost si zaslouží problematika uzavírání rezervních smluv a na ně navázaná přefakturace, která i dnes PCHD umožňuje plnit zakázky, u nichž je soulad se záměrem zákonodárce diskutabilní.

Výhrada zakázek pro chráněné dílny

Až do října roku 2016 byl platný a účinný zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“), který v § 101 umožňoval legální zvýhodnění dodavatelů zaměstnávajících osoby se zdravotním postižením. Toto zvýhodnění bylo možné dvojí metodou. Buď zadavatel vyhradil celou veřejnou zakázku pro dodavatele, který zaměstnává více než 50 % osob se zdravotním postižením. Doslova § 101 odst. 1 ZVZ uváděl: *Stanoví-li tak zadavatel v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení, může se zadávacího řízení účastnit pouze dodavatel, který zaměstnává více než 50 % osob se zdravotním postižením podle zvláštního právního předpisu z celkového počtu zaměstnanců dodavatele.* Přičemž podle § 101 odst. 2 platilo, že *skutečnost, že dodavatel zaměstnává více než 50 % osob se zdravotním postižením podle odstavce 1, musí být dodavatelem uvedena v nabídce společně s potvrzením Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu nebo s potvrzeními nebo rozhodnutími orgánu sociálního zabezpečení, která se týkají osob se zdravotním postižením.*

V případě, že byla veřejná zakázka tímto způsobem vyhrazena, nemohl dodavatel dle § 101 odst. 3 toto své specifické postavení prokazovat prostřednictvím jiné osoby. V praxi to znamenalo, že zadavatel předem vymezil konkrétní veřejnou zakázku tzv. chráněným dílnám a nikdo jiný kromě chráněných dílen se nemohl do této zakázky přihlásit, ani kdyby prokazoval, že konkrétní plnění dodá skutečně chráněná dílna, resp. dodavatel splňující minimální požadavky na zaměstnávání zdravotně hendikepovaných osob. Nutno dodat, že tato varianta nebyla zadavateli příliš využívána.

Zvýhodnění při hodnocení nabídek

Další varianta byla, že zadavatel nechal veřejnou zakázku tzv. otevřenou pro všechny dodavatele, avšak podle § 101 odst. 4 ZVZ svědčilo konkrétnímu dodavateli zvýhodnění při hodnocení nabídek. Přesné znění § 101 odst. 4 ZVZ bylo následující: *Účastní-li se otevřeného řízení, užšího řízení nebo zjednodušeného podlimitního řízení při zadávání podlimitní veřejné zakázky na dodávky nebo služby dodavatel zaměstnávající více než 25 zaměstnanců, z nichž je více než 50 % zaměstnanců osobami se zdravotním postižením, je pro hodnocení nabídek rozhodná výše nabídkové ceny tohoto dodavatele snižena o 15 %.* Důležité je upozornit, že dané zvýhodnění se neaplikovalo v každém zadávacím řízení, ale pouze u veřejných zakázek na dodávky nebo služby, které byly zadávány v podlimitním řízení (od 2 mil. Kč do limitu stanoveného nařízením vlády č. 77/2008 Sb., o stanovení finančních limitů pro účely ZVZ; tedy do 3 395 000 Kč pro zadavatele dle § 2 odst. 2 písm. a) nebo b) ZVZ; do 5 244 000 Kč pro zadavatele dle § 2 odst. 2 písm. c) nebo d) ZVZ anebo do 10 489 000 Kč pro zadavatele dle § 2 odst. 6 ZVZ).

V první řadě vyzdvihneme záměr zákonodárce podpořit zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Zákonodárce si uvědomoval, že zaměstnávání zdravotně hendikepovaných zaměstnanců může ovlivňovat konkurenceschopnost subjektu na trhu, a proto se rozhodl přistoupit ke zvýhodnění těchto dodavatelů při hodnocení konkrétních nabídek v podlimitních řízeních.

Nicméně praxe PCHD ukázala, že toto zvýhodnění může být dobrým nástrojem pro rozvoj podnikání, aniž by to pozitivně ovlivnilo zdravotně hendikepované zaměstnance PCHD. Společnost PCHD zavedla praxi, kterou se sice dle ZVZ nedopouštěla ničeho protizákonného, nicméně jednoznačně svým konáním odporovala původnímu záměru zákonodárce. Začala se totiž masivně hlásit do nejrůznějších podlimitních zadávacích řízení, a následně, když v rámci zvýhodněného hodnocení zvítězila, nechala zakázku (často i více než 90 %) splnit subdodavatele (dle současné terminologie poddodavatele). Je zřejmé, že v tomto postupu byla pro PCHD schovaná zajímavá provize, kterou v konečném důsledku zaplatil veřejný zadavatel, a zároveň nedocházelo k reálnému uplatnění zdravotně hendikepovaných zaměstnanců na trhu.

Souhrn této praxe je uveden v průvodní a analytické části textu. Zde však pro dokreslení právního stavu uvádíme též jeden z příkladů, kdy se do zadávacího řízení k veřejné zakázce s názvem „*Dodávka centrálních žilních katétrů*“ zadavatele Nemocnice Na Bulovce přihlásili dva uchazeči: První chráněná dílna, s.r.o., která nabídla nabídkovou cenu 2 082 980 Kč bez DPH a společnost Teleflex Medical s.r.o., která nabídla nabídkovou cenu 1 899 500 Kč. Vzhledem k tomu, že se jednalo o podlimitní řízení, hodnotila se nabídková cena PCHD

„Hlíkáme veřejný zájem, hájíme efektivní a odpovědnou správu země.“

snížená o 15 %, tedy pro účely hodnocení měla výši 1 770 533 Kč. Vzhledem k tomu, že měla být zakázka přidělena dodavateli, který nabídl nejnižší nabídkovou cenu, byla zakázka zadána PCHD.

Nicméně, jak je zřejmé i z Písemné zprávy zadavatele (podepsané dne 8. 12. 2016), zakázka měla být plněna subdodavately prostřednictvím společnosti B. Braun Medical s.r.o. A dle Přílohy č. 2 Smlouvy na dodávky centrálních žilních katetrů¹ uzavřené mezi Nemocnicí Na Bulovce a První chráněnou dílnou, s.r.o., mělo toto subdodavatelské plnění podíl na celé zakázce z 85 %. Konkrétně smlouva stanovila, že subdodavatel se zavázal k plnění *spočívajícím zejména v provádění kontroly jakosti, k zajištění zaškolení obslužného personálu a další nezbytnou kooperaci při realizaci veřejné zakázky*. PCHD tak zajistila de facto pouze dovoz daného přístroje k zadavateli, ale veškerá další činnost již příslušela subdodavateli, který je jedním z nejzavedenějších dodavatelů zdravotnické techniky na českém trhu. Těžko by se tento dodavatel mohl hlásit do zadávacího řízení s nabídkovou cenou odpovídající zvýhodnění nabídky PCHD.

Na tomto příkladu je vidět, že PCHD ani její subdodavatel neporušili žádný zákon. Zákon neporušil ani zadavatel. Ale v konečném důsledku zadavatel zaplatil dražší přístroj, než který mu nabízel druhý uchazeč, a zaměstnanci PCHD se na plnění zakázky podíleli maximálně z 15 %.

Výše uvedený postup dle § 101 odst. 4 ZVZ nepředpokládal aktivní zapojení zadavatele při tvorbě zadávací dokumentace do vyhrazení speciálních podmínek pro chráněné dílny. Uvedené pravidlo bylo uplatnitelné vždy, když byly splněny zákonné podmínky, zejména tehdy, když se jednalo o podlimitní veřejnou zakázku na dodávky nebo služby a když se do zadávacího řízení přihlásil dodavatel splňující minimální kritéria na zaměstnávání hendikepovaných zaměstnanců.

Někteří zadavatelé si na praxi PCHD stěžovali, protože pro ně nebylo předem zřejmé, který dodavatel nakonec bude veřejnou zakázku skutečně realizovat. Zadavatelé si sice mohli stanovit dle § 44 odst. 6 ZVZ, že má uchazeč ve své nabídce specifikovat části veřejné zakázky, které má v úmyslu zadat jednomu či více subdodavatelům, a že má uvést identifikační údaje každého subdodavatele. Avšak neplatilo, že v případě, kdy uchazeč žádného subdodavatele v nabídce neuvede, již nesmí být zakázka subdodavately plněna. Pro PCHD a jejího subdodavatele by proto mohlo být výhodné neuvádět v nabídce subdodavatelské plnění, protože v takto nepřiznaném subdodavatelském vztahu by mohli podat nabídku oba subjekty (jak PCHD, tak její subdodavatel).

Naopak v situaci, kdy by byl subdodavatel již v nabídce přiznan, tak by se nemohl na zadávacím řízení již jako účastník podílet. § 69 odst. 1 a 2 ZVZ totiž stanovovaly, že *dodavatel, který podal nabídku v zadávacím řízení, nesmí být současně subdodavatelem,*

¹ Dostupné v registru smluv zde: <https://smlouvy.gov.cz/smlouva/766457>

„Hlíkáme veřejný zájem, hájíme efektivní a odpovědnou správu země.“

jehož prostřednictvím jiný dodavatel v tomtéž zadávacím řízení prokazuje kvalifikaci. A v případě, že dodavatel podá více nabídek samostatně nebo společně s dalšími dodavateli, nebo je subdodavatelem, jehož prostřednictvím jiný dodavatel v tomtéž zadávacím řízení prokazuje kvalifikaci, zadavatel všechny nabídky podané takovým dodavatelem vyloučí z účasti v zadávacím řízení. V krajním případě tak mohla nastat situace, kdy PCHD bude mít domluveného subdodavatele, kterého však ve své nabídce neuvede, podají nabídku oba s tím, že u PCHD se bude pro podlimitní řízení počítat se zvýhodněním 15 % nabídkové ceny a naopak subdodavatel PCHD může podat nabídku i s vyšší cenou, než by podal obvykle.

V okamžiku, kdy by mezi PCHD a jejím skrytým subdodavatelem, který se hlásí jako samostatný uchazeč do zadávacího řízení, nestál jiný uchazeč, mohla by PCHD ze zadávacího řízení odstoupit (neposkytovat součinnost při uzavření smlouvy dle § 82 odst. 4 ZVZ) a zadavatel by uzavřel smlouvu s druhým uchazečem v pořadí, tedy se subdodavatelem PCHD, který by si mohl část provize nad rámec původně stanovené nabídky, rozdělit s PCHD. Takto popsané jednání však vzbuzuje podezření na trestný čin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky. Prakticky je toto jednání velmi snadno proveditelné, avšak pro zadavatele téměř neodhalitelné.

Aby se zadavatelé mohli alespoň částečně bránit praktikám PCHD, která postupovala plnění veřejné zakázky některým subdodavatelům i v objemu 100 % hodnoty, mohli uplatnit postup dle § 44 odst. 6 ZVZ, který stanovoval, že *si zadavatel může v zadávací dokumentaci vyhradit požadavek, že určitá věcně vymezená část plnění předmětu veřejné zakázky nesmí být plněna subdodavatelem; v takovém případě je zadavatel povinen v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení uvést, že má v úmyslu si tento požadavek vyhradit, Zadavatel však nesmí zcela vyloučit možnost plnit veřejnou zakázku prostřednictvím subdodavatele.* Tato výhrada opět počítala s aktivní úvahou zadavatele (podobně jako § 101 odst. 1 ZVZ), zda je veřejná zakázka vhodná pro některého dodavatele, anebo zda je zájem na tom, aby se do veřejné zakázky nepřihlásil právě takový uchazeč, který by byl jen prostředníkem pro jiného dodavatele.

Výjimka dle nového zákona o zadávání veřejných zakázek

Výše popsané automatické zvýhodnění konkrétních dodavatelů při hodnocení nabídek se již neuplatnilo v novém zákoně č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“). ZZVZ ve svém § 38 počítá již jen s vyhrazenými veřejnými zakázkami, tak jak byly definovány v § 101 odst. 1 ZVZ. Zakázku je tak možné vyhradit v *oznámení o zahájení zadávacího řízení nebo ve výzvě k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení.* Zadávacího řízení vyhrazeného dle § 38 ZZVZ se *může účastnit pouze dodavatel zaměstnávající na chráněných pracovních místech podle zákona o zaměstnanosti alespoň 50 % osob se zdravotním postižením z celkového počtu svých zaměstnanců.* V takto vyhrazené veřejné zakázce nedochází k soutěži mezi chráněnými dílnami a běžnými uchazeči, ale již při tvorbě zadávací

„Hlíkáme veřejný zájem, hájíme efektivní a odpovědnou správu země.“

dokumentace musí zadavatel počítat s tím, že je předmět veřejné zakázky vhodný právě pro dodavatele zaměstnávající alespoň 50 % osob se zdravotním postižením.

Ovšem ani toto zadání zakázky nevylučuje možnou participaci poddodavatelů. A jak ukazuje praxe například Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, která vyhradila veřejnou zakázku, s názvem *Jednorázové návštěvnické pláště a operační oblečení*, pro chráněné dílny a subjekty zaměřené na sociální a profesní integraci postižených nebo znevýhodněných osob, přihlásila se o danou veřejnou zakázku PCHD, která však již předem deklarovala, že bude 90 % veřejné zakázky plněno subdodavatelsky a do druhé části této zakázky podala nabídku Chráněná dílna Tiro Blansko s.r.o., která také předem deklarovala, že poddodavatelsky bude plněno 95 % objemu zakázky (zdrojem této informace o subdodavatelském plnění je oznámení o zadání veřejné zakázky, které je uveřejněno ve věstníku veřejných zakázek).² Lze tak dovozovat, že se buď zadavateli nepodařilo odhadnout vhodnost předmětu plnění pro chráněné dílny, anebo byl záměr zadavatele jiný.

Je pravděpodobnější, že zadavatel poptával spíše tzv. náhradní plnění. Plyne to i z čl. V. odst. 4 Smlouvy uzavřené k této veřejné zakázce mezi PCHD a Všeobecnou fakultní nemocnicí.³ V tomto odstavci se uvádí, že *v případě nesplnění povinnosti dle článku IX. odst. 1, této smlouvy, tedy že kupující si nebude moci uplatnit plnění povinného podílu (tzv. náhradního plnění) dle § 81 zákona č. 435/2004 Sb. ve výši 100 % ze skutečného plnění této smlouvy, má kupující právo požadovat zaplacení smluvní pokuty ve výši: 130 000,- Kč.*⁴ Je patrné, že vyhrazování veřejných zakázek dle § 38 ZZVZ nesleduje záměr zákonodárce: možnost podpořit speciální zaměstnavatele, kteří zaměstnávají vysoké procento zdravotně hendikepovaných osob, ale spíše možnost zadavatele zajistit si „najisto“ tzv. náhradní plnění.

Náhradní plnění

V § 81 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) jsou stanoveny povinnosti zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 25 zaměstnanců v pracovním poměru zaměstnávat osoby se zdravotním postižením ve výši povinného podílu těchto osob na celkovém počtu zaměstnanců zaměstnavatele. Tento povinný podíl činí 4 %.

Zaměstnavatel má však více možností, jak split tuto povinnost a nemusí přímo zaměstnávat zdravotně hendikepované osoby. Dle § 81 odst. 2 písm. b) zákona o zaměstnanosti může *povinnost uvedenou v odstavci 1 splnit odebíráním výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % zaměstnanců na zřízených nebo vymezených chráněných pracovních místech, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, nebo zadáváním zakázek těmto zaměstnavatelům nebo odebíráním výrobků nebo služeb od osob se zdravotním*

² Formulář je ve Věstníku veřejných zakázek dostupný zde:

www.vestnikverejnychzakazek.cz/Form03/Display/34501

³ Smlouva je dostupná v registru smluv zde: <https://smlouvy.gov.cz/smlouva/2724038>

⁴ Pro Chráněnou dílnu TiRO Blansko, s.r.o. je smlouva dostupná zde: <https://smlouvy.gov.cz/smlouva/2603758>

„Hlíkáme veřejný zájem, hájíme efektivní a odpovědnou správu země.“

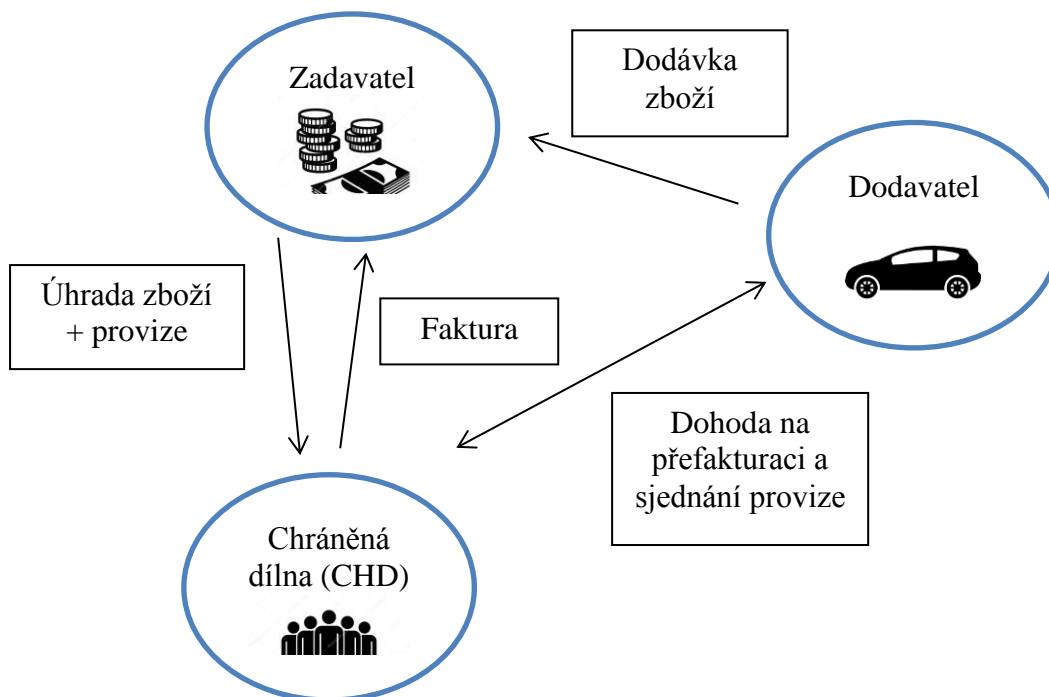
postižením, které jsou osobami samostatně výdělečně činnými a nezaměstnávají žádné zaměstnance, nebo zadáváním zakázek těmto osobám.

V případě, že není zaměstnavatel schopen zaměstnat minimální zákonný poměr zaměstnanců, kteří mají zdravotní hendikep, ani není zaměstnavatel schopen zprostředkovat si tzv. náhradní plnění, jak je stanovuje § 81 odst. 2 písm. b) zákona o zaměstnanosti, musí odvést příslušnou částku do státního rozpočtu. Že se nejedná o nízký finanční obnos, naznačuje § 82 odst. 1 zákona o zaměstnanosti: *Výše odvodu do státního rozpočtu podle § 81 odst. 2 písm. c) činí za každou osobu se zdravotním postižením, kterou by zaměstnavatel měl zaměstnat, 2,5 násobek průměrné měsíční mzdy v národním hospodářství za první až třetí čtvrtletí kalendářního roku, v němž povinnost plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením vznikla.*

Rezervační smlouvy a přefakturace

Na celém konceptu náhradního plnění by nebylo nic špatného, kdyby neumožňoval tzv. přefakturaci, která způsobuje, že se na veřejných zakázkách opět nepodílejí hendikepovaní zaměstnanci, ale jiné společnosti, které nemohou tzv. náhradní plnění zprostředkovat přímo.

Jednoduchý model přefakturace

„Hlíkáme veřejný zájem, hájíme efektivní a odpovědnou správu země.“

Na výše uvedeném postupu, který pro zjednodušení nazýváme přefakturace, je nežádoucích několik jevů. V první řadě nepomáhá začleňování zdravotně hendikepovaných do zaměstnání, což byl primární účel stanovení minimálního počtu zdravotně hendikepovaných osob, které musel zaměstnavatel zaměstnávat, protože zaměstnavatelé mají možnost jednoduše si zajistit tzv. náhradní plnění u subjektů, které sice formálně naplňují znaky chráněných dílen, ale skutečný předmět plnění neposkytují, jen přes sebe nechávají zasílat faktury.

Zaměstnavatelé tak mají jednoduchou možnost zprostředkovat si náhradní plnění, nemusejí zároveň odvádět odvody do státního rozpočtu, které by měly sloužit zase na podporu zaměstnávání zdravotně hendikepovaných, v případě, kdy nezaměstnávají zákonem stanovený minimální počet hendikepovaných osob. Povšimněme si, že samotné zboží popsáno není.

A dalším negativním důsledkem, který má významnější dopad pro veřejné rozpočty, je, že zadavatel dostává v konečném důsledku plnění naceněné o provizi, která slouží chráněným dílnám, které plnění zprostředkovávají. Že k tomuto navýšení dochází, můžeme doložit například z Rámcové dohody o dodávkách náhradního plnění⁵, kterou spolu dne 23. 12. 2016 uzavřela Fakultní nemocnice Hradec Králové a První chráněná dílna s.r.o., a ve které se v čl. 1 odst. 2 uvádí, že *předmětem této dohody je rezervace odběru zboží nebo služeb odběratelem u dodavatele v rámci tzv. náhradního plnění v objemu 2.000.000 Kč bez DPH pro dodávky za celý rok 2017, za cenových podmínek 5 % navýšení cen bez DPH u zboží nebo služeb odebraných v rámci náhradního plnění.*

Je tedy zřejmé, že Fakultní nemocnice Hradec Králové jakožto odběratel předem souhlasí s tím, že bude platit až o 5 % navíc za dodané zboží od jiných dodavatelů, a to jen proto, že se bude jednat o náhradní plnění, které potřebuje jakožto zaměstnavatel zajistit, protože zřejmě nezaměstnává minimální počet zdravotně hendikepovaných osob.

Obdobná je i rezervační smlouva na poskytování náhradního plnění⁶ uzavřená 4. 7. 2017 mezi Ústřední vojenskou nemocnicí – Vojenská fakultní nemocnice Praha a První chráněnou dílnou s.r.o., ve které se v čl. 2 odst. 2.1 uvádí, *předmětem této smlouvy je závazek poskytovatele zajistit pro příjemce v roce 2017 náhradní plnění, a to ve výši až 400.000 Kč bez DPH dle dílčích objednávek příjemce realizovaných přes společnost MSA Medical s.r.o., Olomoucká 3896/114, 796 01 Prostějov, IČO 27753760.* V tomto případě jednoznačně i vidíme, kdo má být hlavním dodavatelem zboží, a že zde PCHD skutečně figuruje pouze jako prostředník, přes kterého mají jít faktury tak, aby bylo zadavateli uznáno tzv. náhradní plnění.

⁵ Dostupné v registru smluv zde: <https://smlouvy.gov.cz/smlouva/914113>

⁶ Dostupná v registru smluv zde: <https://smlouvy.gov.cz/smlouva/2488622>

Slabiny tzv. rezervačních smluv

Výše zmiňované rezervační smlouvy jsou uzavírány dle § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“), tedy jako tzv. nepojmenované smlouvy. Problémem těchto rezervačních smluv často je, že chybí bližší specifikace poskytovaného plnění (často smlouvy neobsahují ani úmluvu o tom, jestli bude náhradní plnění poskytováno formou dodávek zboží anebo služeb, natož, aby tyto smlouvy obsahovaly jasnou definici konkrétního zboží a služeb. Zákon takto obecnou smluvní úpravu nevyklučuje. Problém by nastal až v okamžiku, kdy by byla rezervační smlouva podřaditelná pod konkrétní druh smlouvy (např. smlouva o smlouvě budoucí) a nesplňovala by podstatné náležitosti smluvního závazku dle zákona. Ovšem v tuto chvíli nám není známo, že by konkrétní soudní rozhodnutí reagovalo na typ smluvního závazku v podobě rezervační smlouvy, a proto předpokládáme, že jsou rezervační smlouvy uzavírány v režimu tzv. nepojmenované smlouvy oprávněně.

Nicméně zásadním a již zmiňovaným problémem rezervačních smluv na poskytování náhradního plnění je jejich nekonkrétní popis požadovaného plnění.

Poskytovatel náhradního plnění má zpravidla jedinou povinnost, a to zajistit, aby dodal náhradní plnění v požadovaném finančním objemu a aby sledoval změny právní úpravy tak, aby bylo poskytované náhradní plnění vždy uznatelné. Objednatelé (veřejné instituce) však téměř rezignují na to, že by jakkoli korigovaly a smluvně si upravily, jaké zboží nebo služby jim mají být poskytovány, aby vymezily maximální poměr subdodavatelského plnění, či aby měly možnost ovlivnit cenu poskytovaných dodávek nebo služeb.

Tato ustavení v analyzovaných rezervačních smlouvách zásadně chybí a těžko usuzovat, jak v praxi probíhá dodávka náhradního plnění a domluva mezi požadavky objednatele a dodavatele.

Tím, že mohou být rezervační smlouvy uzavírány bez bližších informací o předmětu plnění nebo o způsobu určování ceny dodávaného zboží nebo poskytovaných služeb anebo ve spojení s poskytováním náhradního plnění o limitaci subdodávek, je akceptována platforma, na jejímž základě může zejména PCHD dále rozvíjet své podnikání, aniž by byl naplněn účel zákona, a to přímá podpora zdravotně hendikepovaných při začleňování do pracovního systému.

Závěr

Veřejné instituce by neměly podporovat výše uvedený způsob podnikání a naopak by měly jít v čele příkladem v zaměstnávání zdravotně hendikepovaných osob. Nejen že jejich současné jednání pokrývá trh, ve kterém se dodavatelé snaží nakontaktovat si každý „svou“ chráněnou dílnu, přes kterou budou mít šanci jednoduchým způsobem (např. za využití výjimky dle § 38 ZZVZ) dodat zadavateli své výrobky. Ale zároveň dochází k tomu, že veřejné instituce získávají zboží draž, než kdyby uskutečnily řádné zadávací řízení.

Autorka: [Martina Kotouček Mikolášková](#), vedoucí Právní poradny TI